

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

18

1924

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADES

Ε.Υ.Δ.ΟΣ.Π.Ι.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2000

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΠΙΧΡΗΜΑΤΟΛΟΓΗΣ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Δ'.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ 1

3 (φ. 802) «Μετάφρασις ἐτέρων τινῶν, ἑμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς Ἀλέξανδρου, Κούρκουλου καὶ ἀναγνώστη· τὰ ὅποι' ἤσεν καταρῶτησιν καὶ ἀπόκρισιν, πάνθ' ὀφείλειμα' ἄρχονται ἐνταῦθα».

*Αρχ. Ἐρωτήσεις. Εὐρίσκομαι εἰς μίαν ἀριθολίαν, ἔστωνας καὶ νὰ βλέπω κάποιους ἀνθρώπους, καὶ μάλιστα καὶ ἀπὸ ἱστορίας ἤκουσαμεν, ὅπου εἶναι, τόσον σκληροὶ τόσον ἀνελεήμονες.

Αἱ ἐρωταποκρίσεις αὗται. Ἦν ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἠθική, ἐννέκ οὐσαι ἐν ὄλφ ἀναγράφονται ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος (φ. 1α-β), ὅπου «Πίναξ τῶν ἐρωταποκρίσεων καὶ ἄλλων τινῶν ὡς κάτωθεν φαίνοντε»

4 (φ. 921) «Περὶ ταῖς τάξαις τῶν ἀγγέλων».

5 (φ. 932) Δύο γνωμικά Σολομῶντος καὶ Ἀριστοτέλους.

6 (φ. 93α) «Λόγος ψυχωφελῆς καὶ σωτήριος, τοῦ ἀβδᾶ Μακαρίου τοῦ Ρωμέου»

*Αρχ. Περιεχόμενος ποτὶ, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀγίους πατέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ.

7 (φ. 941) Ποίημα ἀκέφαλον.

*Αρχ. τὰ σκῆτια τα προσερινὰ, τὰ ἔχεις ἀσβεστομένα καὶ ἐκεῖ ὅπου πάντα κατοικᾶς, πᾶς τὰ χαντακομένα.

Τέλ. παρακαλέτε καὶ διαμὲ Ἀναστασίῳ, δούλῳ διὰ πολλῶν πταισμάτων μου ποῦ εἶναι γραμμῆν εἰς βίβλον καὶ πάλῃ καταλέγο σας, ἐγὼ ὁ μεταγράφας παρακαλεῖτε τὸν θεὸν διὰ τὰ κρίματά σας, καὶ μὴν ἀλισμονίσαι καὶ ἐμὲ ἀπὸ τὰς προσευχὰ σας: ~ Ἀλέξανδρου Ἀμπετολοῦ, ἐλάχιστου τοῖς πᾶσι

1. Συνέχεια ἐκ τοῦ Ν. Ἑλληνομνήμονος τόμ. ΙΗ' σ. 119 καὶ τέλος.

πάνος υπάρχει τὸ παρόν, καὶ εἰς τὰ αὐτὰ ταυμάσια·

Ἄλλα δοξὰ τὸ θεῖον τὸ δυναμωτικὸν μετὰ χάριτος τὸ παρόν καὶ τελειότητι πάσης· ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἢ παναγία· μοῦ ἔδοξε· αὐτῆς χάρις· — Τίτος καὶ τῷ Θεῷ χάρις· —

Τὴν ἐπιγραφήν καὶ ὑπόθεσιν τοῦ ἀκεφάλου τούτου ποιήματος μανθάνομεν ἐκ τοῦ ἐν φ. 1β Πίνακος, ὅπου ἐπιγράφεται «Θρήνοι ἢ καὶ ἱστορία, εἰς τὴν πεσοῦσαν· ἐν τῇ γῆσφ Κερκυρας καὶ περιχώροις αὐτοῖς, φοβεροτάτην χάλασαν, εἰς τοὺς αὐτοὺς αὐγούστου· κτ'·». Ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ ποιήματος εὐμίσσητο μεταξὺ τῶν φ. 93 καὶ 94 ὅπου ἐξέπεσον φύλλα. ἐν σί; τὸ τέλος τῆς διηγήσεως Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Θρήνου τούτου. Ἦσαν δὲ τὰ ἐκπεσόντα φύλλα δέκα ἐν ὅλῳ, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος Πίνακος καὶ ἐκ τῆς διπλῆς παλαιᾶς ἀριθμήσεως (φ. 94 β σελ. ρι' φ. 94α=ριά ἀντὶ σι' καὶ 111 ἀντὶ 211), ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ ποιήματος εὐρίσκετο κατὰ τὸν πίνακα ἐν φ. ργ'—σγ'.

8 (φ. 945). «Μετὰ γράφει ἀπὸ ἓνα β. βλίον παλαιὸν καὶ πᾶν ὀφελίμον ἔχων νοθεσίας πρὸς καθ' ἕκαστον πολλὰ ὀφελίμοις. τὸ ὁποῖον ἤθεο-λθην ἀναγράφει· εἰς ὀφελίον ἐμοῦ καὶ τῶν ἀνάγνωσκόντων—αφλ—αὐγούστου—8 Ἀλέξανδρος Κούρκουλος· καὶ ἀναγνώστης.

Μένει κολοβόν. Ἐν τῷ πίνακι τῆς ἀρχῆς ἐπιγράφεται «Ἐρμηνίαις διάφοραις». Τούτου δὲ προηγῆται ἐν τῷ Πίνακι «Μερῆνι ἐρμηνία πῶς πρέπει νὰ ἐμπένουν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οἱ Χριστιανοί» ὅπερ ἀναγράφεται μεταξὺ τοῦ Θρήνου καὶ τοῦ ἐνταῦθα ὑπ' ἀρ. 8 περιεχομένου ὡς ἀρχόμενον δῆθεν ἐν τῷ τῆς παλαιᾶς ἀριθμήσεως φ. ρι'—σι' ὅπερ ἐσφαλμένον, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ περιλαμβάνετο ἡ συνέχεις τοῦ ἀπὸ φ. ργ'—σγ' ἀρχομένου θρήνου, ὅστις τελευτᾷ ἐν αὐτῷ τῷ φ. ριβ'—σιβ', ὅπου ἀρχεται ἀμέσως κατόπιν τὸ ὑπ. ἀρ. 8.

Στάχσις διὰ βύρση; μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

30

Χαρι: 0, 20X0, 21. Αἰῶνος ΧΙΧ (φ. 63)

1 (φ. 1α). Στεφάνου Κοιμητηῶ Λόγοι καὶ ἐπιστολαὶ αὐτό-γραφοὶ ἐνδιαφόροις σχήμασιν.

α' (φ. 1α). Βιβλίον λόγου ἐπ' εὐκαιρίᾳ παραστάσεως ἀρχαίου δράματος ὑπὸ μαθητῶν Ἄρχ. Ἐπειδὴ περ, ὡς ἐλλόγιμος ἐκκλησία, συνήχθητε σήμερον, θεασόμενοι ἡμᾶς τοὺς προγόνους ταῖνους ἡμῶν Ἡρώας ὑποκρινομένους. —β' (φ. 3). Ὁ αὐτὸς λόγος ἐν καθαροῦ. —γ' (φ. 5α). Λόγος ἐπὶ τῇ ἐνάργει τῆς διδασκαλίας ἐν τῷ Ἑλληνομουσεῖῳ Βρυκουρεστίου Ἄρχ. Τὸ τῆς παιδείας καλόν, ὡς φιλόμουσος συνάνθρωπος. Μνημονεύεται ὡς ἔφορος ὁ ἀρχων Πάνος Γρηγορίου Βραγκοβάνου. —δ' (φ. 9α) «Ὁ συγγραφεὺς τῆς Γραμματικῆς, ἣ ἐπιγράφεται, Παιδαγωγός ἢ Πρακτικὴ Γραμματικὴ, τῆς δι' ἑλληνικοῦ ἰδιώματος περὶ ἑλληνικῆς γλώσσης, τῷ συγγραφεῖ τοῦ περὶ συντάξεως ἑλληνικῆς διὰ χυδαῖκου ἰδιώματος χαίρειν».

Ἄρχ. Ἀσμενος ἐδεξάμην, ἦν μοι πέπομας ἐπιστολήν. —ε' (φ. 17α). Εἰς τὸν

ὕψηλότατον, σοφώτατον, θεοσεβέστατον, καὶ μεγαλοπρεπέστατον κύριον κύριον Ἀλέξανδρον Κωνσταντίνου Μουρούζην βοεβόδαν, αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγγροβλαχίας ἐπὶ τοῖς Νεοδημίτοις Νοσοκομαίοις Εἰδύλλιον».

Ἄρχ. Ἡμεὶς Ἀλέξανδρος Μουρούζων ὁ ἄριστος — ζ' (φ. 25a). «Περὶ γλώσσης Ἐπιστολὴ Κομμητῆ πρὸς Κούμαν, ἐκ Βιέννης». Ἡ ἐπιγραφή γράμμασι Κωνσταντίνου Σάθα. Ἄρχ. Τὸ ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἴτους γράμμα σου ἔλαβον — ζ' (φ. 33a). «Σκαρλάτῳ Γκικα τῷ ἐκλαμπροτάτῳ Μπεϊζενδὲ τὴν προσήκουσαν ἀπογέμῳ προσκίνησιν». Ἄρχ. Ἡ Ἑλλὰς φωνή, τὸ μόνον πατροπαράδοτον ἡμῶν ἐπέθανον παρὰ τοῖς Ἕλλησι· ἐγκαταλείφθη παρὰ τῆς τύχης κτῆμα. Ἐν τέλει Ὀλυμπιάδος γμτ, ἔπει α'. — η' (φ. 34a) **Στέφανος Κομμητῆς** Εἰρηναίου Θεραίου εὐ πράττειν. Ἄρχ. Λόγος τις, σοφώτατος ἄνθρωπος, φέρεται λεγόμενος, ὡς ἀντὶς Γερμανὸς ἐφευρεθῆν μὲν οὐχ οὕτω βραχέως, τὸ δ' ἐφευρεθῆν ἐκπονήσας, καὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀγαθὰ πάντων μάλιστα ζεινότετος. Ἐν τέλει Ὀλυμ. γμτ, ἔπει γ' Ἀνθεστηριῶνος δεκάτῃ φθινοπώτος. Ὀπισθεν Herrn Herrn Friedrich Thiersch Professor der alte Litteratur um Königl. Lycäum und Vorsteher des philologischen Seminars zu München in München θ' (φ. 34a) «Τοῖς φιλομούσοις καὶ φιλέλλησιν ἐνδόξοις ἀνδράσι τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ἡγεμονικοῦ γυμνασίου τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ἐπιτρόποις εὐ πράττειν». Ἄρχ. Τὰ κατ' ἡμῶν προσκλητικὰ εἰς τὸ αὐτὸς ἡγεμονικὸν γυμνάσιον, ἐν ᾧ ἡ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας διδασκαλία σκοπός. Ἐν τέλει. Ἐν τῷ κωιε' τῆς 13 Ὀκτωβρίου ἐν Βιέννῃ. Στέφανος Κομμητῆς — ι' (φ. 37a). Σχέδιον ἐπιστολῆς ἀνυπογράφου πρὸς..... Ἄρχ. Ἀνέγνων σου ἐν τῷ λογίῳ Ἐρημῆ, ἄνθρωπος σοφώτατος, τὴν πρὸς τὸν ἀρχιμανδριτικὴν κύριον Ἀνθίμμον Γαζῆν ἐπιστολὴν, καὶ τὸ περὶ τοὺς Ἕλληνας σου προθύμον, ὡς εἰκός, θαυμάσια ἐπέγνωσα. — ια' (φ. 39a) Ἡ αὐτὴ ἐπιστολὴ ἐν καθαρῷ — ιβ' (φ. 41a) **Στέφανος Κομμητῆς** Στεφάνῳ Βέλλιῳ τῷ ἀρχοντὶ μεγάλῳ Κλουτζιά η εὐ πράττειν. Ἄρχ. Εἰ καὶ ὑπερ ἐπιστάτιαν ἐν Βιέννῃ ὧν οὐδέποτε ἐτόλμησα πρὸς σὲ ἀπιστεῖλαι. — ιγ' (φ. 43a) «Τὴν πανένδοξον (ἐπὶ τῶν λέξεων φιλόμουσον καὶ φιλογενῆ διαγεγραμμένων) αὐτῆς εὐγένειαν ταπεινότητα προσκυνῶ» Ἄρχ. Πρὸ πολλοῦ διανοούμην τολμήσας νὰ γράψω πρὸς σὲ τὴν. — ιδ' (φ. 45) «Χαίροις μοι φίλων ἀριστε» Ἄρχ. Γνωίωσκω τὴν περὶ τὰ καλὰ καλὴν σου προθυμίαν. Ἐν τῇ 13 χειρὶ Κωνσταντίνου Σάθα 1816 Περὶ τῆς Σχολῆς Βουκουρεστίου καὶ περὶ Λέμπρου Φωτιάδου. Ἐν τέλει, κωιε' Ἰαννουαρίου κδ' ἐν Βουκουρεστίῳ. Ὁ γνωστός — ιε' (φ. 49a). Σχέδιον ἐπιστολῆς ἀνεπιγράφου. Ἄρχ. Τὰ κατ' ὑμῶν γράμματα λαβὼν ἐνεχείρισα ἀσφαλῶς τὰ ἐμπρικλιτόμενα πρὸς σὺς ἦσαν ἐπιγεγραμμένα (ἐπὶ τῆς λέξεως ἐπεγράφησαν διαγεγραμμένα καὶ τῷ τε ἀγίῳ Μπουζαίῳ, καὶ τῷ ἀρχοντὶ μεγάλῳ πάνῳ Βραγγοδάκῳ ὠμῆθησα. Ἐν τέλει 1817 Μαρτίου κ: Ὀπισθεν σημαίωσις ἐξόδων — ις' (φ. 50a). **Στέφανος Κομμητῆς** Νεοφύτῳ Δούκα χαίρειν» Ἄρχ. Ἀσμενος τὰ τὰ παρὰ σοῦ κομισάμενος (τὸ κομισάμενος ἐπὶ τῶν λέξεων διὰ χρόνου δεξάμενος διαγεγραμμένων) γράμματα ἦσθη κατὰ τὸ εἶκος. Περὶ γλώσσης καὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ τε ἐπιστέλλοντος καὶ τοῦ Δούκα. — ιζ' (φ. 54a). Τέλος σχεδίου ἐπιστολῆς ἀκεφάλου. Ἄρχ. [ἀλλ] ὅπως πρὸ τεσσαράκοντα μισιῶδων ἔτων προείντο ταύτην Γερμανοὶ. Περὶ προφορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. — ις' (φ. 56a). «Τὴν εὐγένειαν τῆς ἀδελφικῆς ἀσπάζομαι» Ἄρχ. Μάγου ὑπερ πίστεως καὶ ὑπερ πατρίδος λέγει ἡ παροιμία. Μένει κολοβὴ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐν ταῖς λέξεσι τῆς

κακίαν αὐτῶν δεικνύουσι. τίποτε δὲ ἕλλο. —10' (φ. 58α) Ἰωάννου Βακκαρέσκου τοῦ εὐγενεστάτου ἀρχόντος σπαθάρη τῆ ἀσφωτάτῃ καὶ φιλομούσῳ εὐγενεῖα τὴν προσκύνῃσιν. "Αρχ. Οὐδὲ ποτὸν μικρὸν κατὰ γε τὴν ἐμὴν αὐτοῦ κρίσιν, τοῦ ἡμετέρου γένους δευτέρημα οἰκίτου. Ἐπιγεγραμμένος Ὁ ἐν μακαροῖς διδάσκαλος Στέφανος. Κυρίως περὶ λεξικοῦ, ὅπερ ἐμελέει νὰ συντάξῃ. Ἐν τῇ δευτέρῳ σελίδι κάτω κατ' ἀντίθετον διεύθυνον οἱ ἐξῆς στίχοι:

Ἰς φαίνεται ἀπὸ πολὺ νὰ ἦτον ξηραμένη
ἢ κοκοκύνθη σὰς αὐτῇ, καὶ παραπονεμένη
Ἰδοὺ δὴ μὲν ὑγράθητι νίκταρος ἐμπλησθεῖσα
καὶ οὕτω στὸν ἀνθεντικὴν τῆς ἔργεται νῦν σταλθεῖσα
καὶ πάλιν ὅταν ξηρανθῇ, νίκταρος δεομένη,
καὶ ἔλθῃ γὰρ νὰ ὑγραθῇ, νὰ μὴν εἶν' λυπημένη
Τῆς σῆς πανιερότητος ἐξηρητημένος ὅλος
τοῦ Γούλιου τοῦ Πάουλος, ὁ Λογοθέτης ὡς δοῦλος

10' (φ. 58α). «Εἰς χάριτιν Πῆγα ἐλίγραμμι Κομητιᾶ» ἐπιγεγράφται
χειρὶ Κ. Σαθα. "Αρχ.

"Ομικσιν εἶκ' ἐβίλησθαι τοῖς φίλοις Ἑλλάδα γαλαν
ἔμπασαν κατιδεῖν τοῖς ὀϊσὶν ἰσόρα ἰβήνακας.

"Οπισθεν δοκίμια ἀρχαίων στίχων.—

2(φ. 60α). Ἰγνατίου τοῦ ἐκ Πῶσφάνης Ἐπιστολή. «Τῷ
ἐλλογιματάτῳ Κυρ'ῳ Κορίῳ Στεφάνῳ Κομητιᾶ. Εἰς Βιένναν. 1815.
τῇ 16. Ἀπριλλίου Δειψίᾳ.

3)φ. 62α). Ἐπιστολή «Τῷ σοφολογιματάτῳ διδασκάλῳ τῆς ἐν
Βουκουρεστίῳ ἀθηντικῆς σχολῆς κορίῳ κερίῳ Στεφάνῳ Κομητιᾶ, τῷ
ἐν Κορ'ῳ ἡμῶν ἀγαπητῷ καὶ περιποθῆτῳ ἀσπασίῳ.»

Ἐν τέλει ἡμετέρας Δεκεμβρίου 17. Τῆς ἡμετέρας φιλοσόφου σεβασμίας πανοσιότητος
ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ Ἱερᾷ Λαύρᾳ προστάμενοι, κἀγὼ ὁ Ἀρχιμανδρίτης,
Ναθαναὴλ ἐπευχόμενος κατασπάζομαι.

Ἐν τῇ ἔμπροσθεν σελίδι ἐπικεκαυμένη καθαρώτατα ἢ σφραγίς τῆς
μονῆς φέρουσα τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. Ἐπὶ δὲ
τοῦ περιμαλύματος τῆς ἐπιστολῆς τμήμα ἄλλης σφραγίδος τῆς μονῆς, φερού
σης τὴν εἰκόνα αὐτῆς, ἐπιτετυπωμένης ἐπὶ κοκκίνου ἰσπανικοῦ κηροῦ.

Στίχους νωπότη.

1. Ἄνωθεν τῆς λέξεως; τῶρα διαγεγραμμένης
2. Νίκταρος πρόσθετον ἄνωθεν, μετὰ δὲ τὸ ἐμπλησθεῖσα ἔπεται ἐξ οὗ διαγεγραμμένον.
3. Καὶ οὕτω στὸν κάτωθεν τῶν λέξεων καὶ στὸν διαγεγραμμένον.
4. Μετὰ τὸ πανιερότητος ἔπεται ὅλος διαγεγραμμένον.

Χαρτ. 0.145 ΧΟ.10 Αἰῶνας ΧΙΧ (φ. 28)

«Τραγῳδία Ἑλληνικά»

Ἀνθολογία ὁσμάτων, ὡν τὸ πρῶτον ἄρχ. Σπάρτη, Σπάρτη, τί κοιμᾶσα. Ἐν φ. 5α Δεῦτε παῖδες τῶν Ἑλλήνων. — Ἐν φ. 10α ἄρχ

Ἀκούσατε τί ἐστάθη
ἀδελφία καὶ παιδία
πράγμα μέγαλον καὶ φρικτὸν
εἰς τὴν Κεφαλληνία

Ποῦ τὴν μεγάλην Παρασκευὴν
κοῦ εἶν τοῦ Χριστοῦ τὸ κάθος

Οἱ ἄνθρ ὑπείκουστο

ὅλοι τοὺς ἄνω κάτω

Τὴν λητανίαν ἤθελαν

νὰ κάμουν τοῦ Χριστοῦ μας

χωρὶς νὰ γείνη αἵτιση

τοῦ Τοποτηρητοῦ μας.

Ἐν φ. 28α ἄλλο στιχοῦργημα. Ἄρχ.

Μὲ ζήλον ἐβουλήθηκα
μὲ καθαρὰν καρδὴν
νὰ γράψω διὰ τοὺς Ἕλληνας
μίαν νέαν ἱστορίαν.

Τὴν προδοσίαν ὅπου ἔγινε

εἰς τὴν Κεφαλληνία

βέβαια δὲν ἐγένηκε

ἄλλη γρονιὰ καμμία.

Ἐρτὴ ἔτεον τοῦ σταυροῦ

Δεσποτηριά ἡμέρα

ποῦ καταβήκατε τὰ χωριά

νὰ βάλουν τὴν πατιέρα.

Τὰ 17—23 ἄγραφα

Περικάλυμμα διὰ χάρτου.

32

Χαρτ. 0,17 X 0,105 Αιώνας XIX (φ. 37)

Στοιχόβριγμα περί Μάρκου Μπότσαρη

Γεγραμμένον καταλογάδην, Ἄρχ. Μίσηλος Ἰδουῆθηνα με καθαρή κερδογα—
να γράζω δια τῆς ἐλπίδος—του μαρκου την αδερφα.

Καταλαμβάνει τὰς πρώτας μόνον σελίδας μέχρι και τοῦ φ. 9σ. Τὰ δι-
λοιπὰ φύλλα πλην τῶν ἀρχῆθεν ἀγραφῶν φ. 9β—15α, ἐν οἷς δοκίμιά τινα
κονδυλίου, περιλαμβάνονται διεπίρα διαφόρων ἐμπορικῶν πράξειον, ἀριθμη-
τικὰς πράξεις και τινα οἰκογενειακά σημειώματα διαφόρων χειρῶν ἀγραμ-
μάτων. Ἐφ. 15β Γεώργιος Στόγιανος. Τὸ αὐτὸ ὄνομα ἐπαναλαμβάνεται ἐν
φ. 19α.

Περικάλυμμα διὰ χάρτου.

33

Χαρτ. 0,15 X 0,10 Αιώνας XIX (φ. 12)

1 (φ. 2α) «Παϊάν»

Ἄρχ. Δεῦτε Ἕλληνας γενναῖοι, Δράμετε προθύμως νῆσι.

2 (φ. 6α) «τῶν Χρηστογενῶν :

Ἄρχ. Καλὴν ἐσπέραν ἄρχοντες.

Ἐν φ. 6α Χρῆστος Καζινόπουλος. Τὰ φ. 1,5β, 8α—12 ἀγραφα.

Ἡ 6α κεκομμένη ὀλίγον πρὸς τ' ἀριστερά.

Περικάλυμμα διὰ χάρτου.

34

Χαρτ. 0,295 X 0,205 Αιώνας XIX (φ. 295)

«Ἱστορικαὶ σημειώσεις τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνων τῆς οἰκογενείας
τῶν Τρακαίων ἢ Κορνηγοῦ Τράκα ἀπὸ τῆς ὁπὸ τῶν Τούρκων κατα-
κτίσεως τῶν Σαλώνων (Παρνασσίλος) μέχρι τοῦ ἔτους 1878».

Στάχως νεωτάτη.

35

Χαρτ. 0, 15 X 0, 96. Αιώνας XV (φ. 8).

1. (φ. 1α). «Στίχοι παραινετικοὶ κατὰ ἀλφάβητον».

Ἄρχ. Ἀρχὴν ἀπάντων τῶν τοῦ Θεοῦ τίθει φόβον.

2. (φ. 2x). «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Στίχοι ἱαμβικοί κατὰ σειραῖον ἑκάστου τελευταίαν παραίνεσιν ἔχοντος».

Ἄρχ. Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος τοῦ Θεοῦ.

3 (φ. 3x). «Κανὼν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκοστῆς ποίημα τοῦ χαροτοφύλακος τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ ἐπονομαζομένου Ἀρχιλῆ φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε».

Ἄρχ. Θεογενεὶς ἐστὶ πνεῦμα παρακλητικὸν πάλιν ἄλλων

Μένει κολοβὸς ἐν τῇ ε΄ Ὁδοῦ.

Τὸ ὅλον τεύχος ἀπόκομμα μεγαλειτέρου κώδικος.

Περιβάλλεται ὑπὸ ἐξωφύλλου χάρτου νεωτάτου.

36

Περγ. 0, 19×0, 155. Αἰῶνος XIII (φ.2).

Τετραπτυγγέλου σκάρημα.

Σύγκειται ἐκ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου φύλλου ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τετραδίου. Τοῦ πρώτου φύλλου σώζεται μικρὸν μόνον τμήμα. Ἄρχ. τὸν σταυ [ρον] (Μάρκου θ' 9). τὸ δὲ δεύτερον ἄρχ. ρήσης. τίμα τὸν πατέρα σου (Μάρκου I' 18) καὶ τέλ. ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδοῦ (Μάρκου I' 32).

Περιβάλλεται ὑπὸ ἐξωφύλλου χάρτου νεωτάτου.

37

Περγ. 0, 20×0, 15. Αἰῶνος XII (φ. 8).

Τετραεσαγγέλου σκάρημα.

Ἐν τετραδίον ἀνευ ἀριθμοῦ. Ἄρχ. ἐτέλθη σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κένθρων (Ἰωάννου ΙΗ' 1). Τέλ. τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων' ὡς σὺν ἀπέ... (Ἰωάννου ΚΑ' 9). Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν περιόδων καὶ οἱ ἀριθμοὶ τῶν κεφαλαίων χρυσοὶ.

Περιβάλλεται ὑπὸ ἐξωφύλλου χάρτου νεωτάτου.

38

Περγ. 0, 20×0, 14. Αἰῶνος XIII (φ. 2).

Τετραεσαγγέλου σκάρημα.

Τὸ φ. 1' ἄρχ. ἀκούετε κηρύσσετε ἐπὶ τῶν δωμάτων (Ματθαίου I' 27). τέλ. τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον (Ματθαίου I' 42).

Τὸ φ. 2' ἄρχ. αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς (Ματθαίου II' 8). τέλ. οἱ ὀφθαλμοὶ βέ-

πους: καὶ τὰ (Ματθαίου ΙΓ' 16)

Περιβάλλεται ὑπὸ ἐξωφύλλου χάρτου νεωτάτου.

39

Χάρτ. 0,15 X 0,106. Αἰῶνος XV (φ. 2).

1 (φ. 1r). Ἀναστασίου πατριάρχου Θεοσύλεως καὶ Κεφρέλλου ἱεροεπίσκοπου Ἀλεξανδρείας. Ἐκθεσις σύντομος τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.

Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

2 (φ. 2r). «Πρόσωπα ὡρῶν κλίματος ἐκάστου».

* Ἀρχ. Περσῶν αἰλουρος. Βαβυλῶν κίτων.

Περιβάλλεται ὑπὸ ἐξωφύλλου χάρτου νεωτάτου.

40

Χάρτ. 0,143 X 0,85 Αἰῶνος XVII (φ. 4)

Εὐχή.

* Ἀρχ. (ἰκέο.) καὶ ἀγάθειον ἢ πηγὴ τοῦ εἴους σου. Τέλ. τῶν τε ἐπουρανίων καὶ τοῦτων δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐλογοῦντων ἡμῶν.

* Ἐν τέλει σημεῖωμα διαγεγραμμένον ἀδιαγνώστως.

Τὸ φ. 4 ἀγραφον.

Περιβάλλεται ὑπὸ ἐξωφύλλου χάρτου νεωτάτου.

41

Περγ. 0,175 X 0,115 Αἰῶνος XII (φ. 8)

Βουλγαρικὸν ἐκκλησιαστικὸν βιβλίον (ἄκρομαλον καὶ καλοδόν).
Κώδιξ ἀστάχωτος.

42.

Περγ. 0,28 X 0,20 Αἰῶνος XV—XVII (φ. 98)

Λατινικὰ καὶ ἰταλικὰ πρωτότυπα ἔγγραφα καὶ ἀντίγραφα περὶ Μαυρογενάτων ἐν Κρήτῃ.

* Ἐνιαχοῦ σφραγίδες ἐπικεκολλημέναι.

* Ἐ γραφῇ πολλῶν φύλλων ἀμυδρὰ ἢ ὀλως ἀφανῆς ὑπὸ νετίδος.

Στάχωσις νέα.